

Sygn. akt IV U 102/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 maja 2017r. w S.

odwołania K. U.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 grudnia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie K. U.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. U. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 04 listopada 2016 r. do dnia 28 lutego 2017 r. oraz do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 marca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r.

Sygn. akt IV U 102/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. U. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła K. U. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczona powołała się na utrzymujące się u niej dolegliwości dotyczące narządu ruchu, które nie pozwalają jej na podjęcie jakiejkolwiek pracy (odwołanie wraz z załącznikiem k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 22 listopada 2016r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a zatem ubezpieczona nie spełnia przesłanek do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 października 2016r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek K. U. o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z 27 października 2016r. k.1-4 akt rentowych). Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 29 listopada 2016r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 29 listopada 2016r. k.27 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, została ona skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS. Organ ten w orzeczeniu z 22 grudnia 2016r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.22 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 22 grudnia 2016r. k.30 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 29 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 29 grudnia 2016r. k.32 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 55 lat i wykształcenie zasadnicze zawodowe – tokarz (wywiad zawodowy k.25 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Ubezpieczona w latach 1993-2016 pracowała zawodzie salowej, starszej salowej oraz jako sprzątaczką (świadczenie pracy z 15 stycznia 2007r. wystawione przez (...) Sp. z o. o. w W. k.7 akt rentowych, świadectwo pracy z 28 lutego 2013r. wystawione przez (...) S. A. w W. k.12 akt rentowych, świadectwo pracy z 19 lutego 2016r. wystawione przez Centrum Medyczne (...) Sp. z o. o. w W. k.15 akt rentowych). Przez okres 12 miesięcy, tj. do 3 listopada 2016r., ubezpieczona pobierała świadczenie rehabilitacyjne (bezsporne).

Ubezpieczona od wielu lat odczuwa dolegliwości bólowe lewego stawu kolanowego, nasilające się zwłaszcza przy chodzeniu po schodach, kucaniu i klękaniu. W czerwcu 2014 r. wykonano u niej artroskopię lewego stawu kolanowego. Podczas tego zabiegu stwierdzono u ubezpieczonej zmiany zwyrodnieniowe w przedziale przyśrodkowym obejmujące powierzchnię stawową kłykcia przyśrodkowego kości udowej i łąkotkę przyśrodkową. W drugim etapie wykonano osteotomię dewaryzującą, podkolanową kości piszczelowej lewej, ze stabilizacją płytką T. S.. W dniu 1 marca 2017r. u ubezpieczonej wykonano osteotomię waryzującą, podkolanową kości piszczelowej lewej, ze stabilizacją płytką T. M.. Ubezpieczona porusza się o kulach. Występuje u niej ograniczenie zakresów ruchomości lewego stawu kolanowego 0-10-70 st. Zakresy ruchomości odcinka szyjnego ubezpieczonej są prawidłowe. Z powodu nasilonej choroby zwyrodnieniowej lewego stawu kolanowego ubezpieczona w okresie od 4 listopada 2016r. do 28 lutego 2017r. jest częściowo niezdolna do pracy zarobkowej fizycznej. Z kolei po operacji choroby zwyrodnieniowej lewego stawu kolanowego, tj. od 1 marca 2017r. do 30 czerwca 2018r. ubezpieczona wymaga długotrwałej rehabilitacji w celu poprawy sprawności i wydolności chodu w związku z tym we wskazanym okresie jest całkowicie niezdolna do pracy. Od około roku ubezpieczona leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego. Zanotowano największe wartości RR 160/90. Obecnie, po monoterapii wartości RR są prawidłowe. Aktualny stan kliniczny układu krążenia nie sprzodacza niezdolności do pracy (opinia biegłych lekarzy: neurologa, kardiologa oraz ortopedy-traumatologa k.17-17v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej K. U. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz.887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczonego, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Stosownie do treści art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 tej samej ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, i okres ten powinien przypadać w

ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 przywołanej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało w pierwszej kolejności ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od 4 listopada 2016r., tj. następnego dnia po dniu, w którym wygasło uprawnienie ubezpieczonej do świadczenia rehabilitacyjnego, do dnia 28 lutego 2017r. W tym okresie utrzymywała się bowiem u ubezpieczonej choroba zwyrodnieniowa lewego stawu kolanowego. Od wykonania natomiast operacji choroby zwyrodnieniowej lewego stawu kolanowego, od 1 marca 2017r., ubezpieczona wymaga długotrwałej rehabilitacji w celu poprawy sprawności i wydolności chodu i od tej chwili jest osobą całkowicie okresowo niezdolną do pracy. Stan ten, zdaniem biegłych, ma utrzymywać się do 30 czerwca 2018r.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna, a wyrażone przez biegłych wnioski są kategoryczne. Sąd uznał zatem, iż opinia zasługuje na podzielenie.

Strony nie kwestionowały prawidłowości wniosków wyrażonych przez biegłych.

Ubezpieczona w ostatnim dwudziestoleciu wykonywała prace fizyczne wymagające pełnej sprawności ruchowej (salowa, sprzątaczką). W tym czasie ubezpieczona nie pracowała w wyuczonym zawodzie tokarza. Jednocześnie, wykonywanie tego zawodu również wymaga sprawności ruchowej. Nie budzi zatem wątpliwości Sądu, iż dotyczące ubezpieczoną schorzenie z zakresu narządu ruchu (choroba zwyrodnieniowa lewego stawu kolanowego), powoduje, iż nie może ona wykonywać wymienionych wyżej prac. Mając na uwadze zdobyte przez ubezpieczoną wykształcenie (na poziomie zawodowym) oraz wiek ubezpieczonej, trudno wymagać od niej skutecznego przekwalifikowania zawodowego. W tym świetle nie budzi zastrzeżeń stwierdzenie, iż ubezpieczona jest w okresie wskazanym przez biegłych niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei po wykonaniu zabiegu lewego stawu kolanowego, czyli od 1 marca 2017r., ubezpieczona jest, w okresie do 30 czerwca 2018r., całkowicie niezdolna do pracy. W tym czasie bowiem ubezpieczona wymaga długotrwałej rehabilitacji celem poprawy sprawności i wydolności chodu w związku z czym, w tym okresie jest niezdolna do jakiegokolwiek pracy.

W ocenie Sądu ubezpieczona spełniła również pozostałe przesłanki wymagane do nabycia renty. Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczona legitymuje się co najmniej 5-letnim okresem ubezpieczenia w 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę (przed 27 października 2016r.) i przed powstaniem częściowej niezdolności do pracy (tj. przed 4 listopada 2016r.) przypadającym odpowiednio na czas od 27 października 2006r. do 26 października 2016r. oraz od 3 listopada 2016r. do 4 listopada 2016r. W okresach tych bowiem ubezpieczona była zatrudniona u różnych pracodawców (od 1 grudnia 1993 r. do 15 stycznia 2007r. w (...) Sp. z o. o. w W., od 7 maja 2007r. do 28 lutego 2013 r. w (...) S. A. w W., od 1 marca 2013r. do 19 lutego 2016r. w Centrum Medyczne (...) Sp. z o. o. w W.- vide: ustalenia faktyczne). Spełniona pozostaje również przesłanka, aby niezdolność do pracy powstała nie później niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. K. U. stała się częściowo niezdolna do pracy od 4 listopada 2016r. W tym czasie nie pozostawała już w zatrudnieniu, ale jej ostatni stosunek pracy ustał z dniem 19 lutego 2016r., czyli niespełna 9 miesięcy przed wystąpieniem u ubezpieczonej niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.